

अयं देव भुवि ख्यातः सर्वविद्याविचक्षणाः,
 गुणाद्य इति नाम अस्य यथार्थम् अत एव हि । 69
 इत्यादितस्तुतिं दृष्ट्वा मन्त्रिभिः सातवाहनः
 प्रीतः सपदि सत्कृत्य मन्त्रिणे मां न्ययोजयत् । 70
 अथ अहं राजकार्याणि चिन्तयन् अवसं सुखं
 शिष्यान् अध्यापयंस् तत्र कृतदारपरिग्रहः । 71

कदाचित् कौतुकाद् भ्राम्यन् स्वैरं गोदावरीतटे
 देवीकृतिरु इति ख्यातम् उद्यानं दृष्टवान् अहं । 72
 तच्च च अतिरम्यम् आलोक्य क्षितिस्थम् इव नन्दनं,
 उद्यानपालः पृष्ठो ऽभून् मया तत्र तदागमं । 73
 स च माम् अवदत्, स्वामिन् वृद्धेभ्यः श्रूयते यथा,
 पूर्वं मौनी निराहारो द्विजः कश्चित् समाययौ । 74
 स दिव्यम् इदम् उद्यानं सदेवभवनं व्यधात्,
 ततो ऽत्र ब्राह्मणाः सर्वे मिलन्ति स्म सकौतुकाः । 75
 निर्बन्धात् तैः स पृष्ठः स्वं वृत्तात्तम् अवदद् द्विजः;
 अस्ति इह वक्कहाख्यो विषयो नर्मदातटे । 76
 तस्मिन् अहं समुत्पन्नो विप्रस्, तस्य च मे पुरा
 न भिक्षाम् अप्य् अदात् कश्चिद् दरिद्रस्य आलसस्य च । 77
 अथ विदाद् गृहं त्यक्त्वा विरक्तो जीवितं प्रति,
 भ्रान्त्वा तीर्थान्य् अहं द्रष्टुम् अगहं विन्ध्यवासिनीं 78